

מסילת ישרים - שיעור צ

גבוח ומשל לנעשה בעולמות העלונים ולא היה לו שום שייכות עם העולם הזה. ואף שודאי התלבש הכל בעניין העווה"ז אבל לא היה זה רק לבוש לעניינים נעלים בעולמות העלונים.

וכגון שהיה נהוג שלא לחתת תרופות, אלא היה מצוה שיקראו את הרופא ושיקנו את התרופות שהוא מצויה תחת, אבל מעשה לא לך זאת ולפעמים היה יכול לעשות שליח שיקח זאת במקומו. דהיינו שהרוי יש דין בתורה של 'רופא רפא' והוא צריך לצאת ידי חובת המצווה הזאת, ולייחד את האורות של מצוה זו בעולמות העלונים. והיות שמתנאי המצווה היא צריכה לעשות גם איזה פעולה בעווה"ז, על כן עשה את הפעולה הנדרשת וקרא לרופא ושמע בקולו, אלא שמדובר שליחות יצא ידי חובתו כמה שאדם אחר יוכל מהמאלל הזה. וכל דבר היה מעשה עצמו אצל ביחיד וכל דבר היה לו נעלם. וראו בחוש שהוא הוא מלך אלקים עלי אדמות. וכל זאת מלבד הגילויים של רוח הקודש שראו עצמו.

והוא היה לו מידה זו שהיה יכול להמליץ זכות אפילו על החופשי והרשע הגודל ביוטר ועל מחללי שבת. וכגון שראו פעם איזה חילול שבת בשבת אחרי הצהרים, ואמר על אותם אנשים שהם בוודאי מהחסידים של رب, והוליכים בשיטתו של رب, דבר צלי של מוצאי שבת בשבת (ברכות כז), ומסתמא כבר התפללו את התפילה של מוצאי שבת בשבת והבדילו, ועל כן טועים הם לחשוב שהוא כבר אצל חול. וכיוצא בזה היה מליץ זכות בדברים שנראים בעינינו כמתמיינים ומופלאים, ואין אלו יכולים להבחין איך יתכן לדבר בדברים האלה על שהוא ציוני וחפשי ומחלל שבת.

ובאמת על פי פשוט אין לזה מובן, ולא אכן כאן ליישב ולברא את דבריו. ובוודאי שלhalbca אם היה הלה מחלל שבת במויד ובהתראה היה חייב סקילה בבית דין ולא היו אומרים עליו שהוא הוא מהחסידים של רב. אמנם כל זה הוא רק לפי עולם הפשט, אבל יש עולם נעלם יותר הנקרא העולם של קדושת ישראל שם מדברים דיבורים כאלו. ולא דבר הרה"ק מבצעו סתום דברים בעלמא אלא דבר כמו שדברים באוטו עולם. ובאותו עולם גם הקב"ה מדבר כן, והקב"ה אומר שם הרבה יותר מזה לאין ערוך. ושם מדברים מכל יהודי כמו שדברים מהצדיק הגודל ביוטר.

נדפסים מכל הצדדים בשמיונות וברוחניות ועכירים עליהם נשינו על גבי נסינות וחרכת מזכירים קשים מואד, ועודין יש להם קיום בגלות והם מתחוקים ביהדותם, ומם רבים לא יכולו לכבות את האהבה ונתרות לא ישפטו.

ובאמת הרי זה פלאי טלאים שכדור הזה של עיקבתא דמשיחא עדין עם בני ישראל מוחזקים בדתם ובאמונתם. ואין עוד עם זה בעולם שומרם את אותם החוקים שומרו לפני ג' אלפי שנה בלי שום שינוי, ואני המדבר באיזה אומה פרימיטיבית כמו אינדיאנם הגרים באיזה שמרה נידחת (רעיזיעוועשען), אלא באנשיים מן היישוב אנשי עסקים ואנייסים מלומדים, אנשים מוצלחים החיים ומעורבים בכל עסקי העולם המודרני. ועם כל זה הם לובשים טלית ותפילין ושומרם את כל חוקי התורה ומצוות. והם עוד אוכלים מצה ועורכים אתليل הסדר כמו לפני ג' אלפים שנה. ואני עושים זאת סתם כך בדרך עראי רק כדי לצאת ידי חובתם, אלא מקימים זאת עם כל התחלהבות ועם כל הנשמה שבמוחו. ואמנם לא כל הכלל יכול הוא כן, אבל יש בכלל ישראל מתקלות רבבות אף יראים ושלמים שמקימים זאת ממש כמו שקיבלו זאת בנתינתן מסיני, עם כל התנאים ועם כל המסורה.

והרי מזה שקדושת ישראל היא קדושה נוראה ונשגהה ביותר שאין יכולים להשיג ולברא זאת. וכך שבירנו שזו קדושה שחידש הקב"ה והוריד לעולם העשיה מין נברא שיכול לראות את האור מبعد החשכות הגדולה הזאת ויכול להתגבר לפי ערכו על הנסיות הכהרים. ומה שאנו מבינים בזה הוא רק המעתמן מהמעט מה שיכולים להשיג בזה, וצדיקים הבינו זאת באופן עמוק ונעלם יותר.

מודיגות הצדיקים במידת אהבת ישראל ובהשגת קדושת ישראל

והיה לנו סמור לדוריינו דוגמא לצדיק שהיה במדרגה זו, והוא הרה"ק רבי אהרון מבצעו. שהיה נראה בחוש שהוא כמלך עולם הזה. והוא היה מופלא במידה זו לראות את קדושת ישראל בכל יהודי באשר הוא. והנה באמת עצם המיציאות של צדיק זהה בעולם היה עדות נאמנה על קדושת ישראל. והוא לא היה הצדיק היחיד, אלא היה שיר בכלל לדורותינו אלא לכמה וכמה דורות קודם.ומי שהיה בד' אמות שלו ראה בעליל שלא היה לו שום שייכות לעולם הזה, וכל מה שעשה לא היה לו שייכות כלל עם העווה"ז אלא כל מעשייו היו מכונים אל העולמות העלונים, וכל מעשה שעשה היה רק צורך

וכל המערבים שנשמה צריכה לעبور בגיהנם וככף הקלע וכדומה, הכל הוא רק מפני שהוא נשמה קדושה כל כך, והוא צריכה להגיע למקור שורש מಚכמתה

מיסלֶת ישרים - שיעור צ

זהה ומתרנדנת בעת אמיית תהלים. עד שהזהירו הרופא שעלו לחדר מאמיית תהלים כי הוא מסתכן בך, וגם אמרו גורה עליו שלא יאמר תהלים מפני שהוא מזיק לבריאותו. ושאל אם מותר לו להסתכל בתהלים וזאת התירו לו.

פעם ביקרו הרה"ק מווארקי בשעה שהיא מסתכל בתהלים. וביקש הרה"ק ר' אברהם משה מהרה"ק מווארקי שיפרש לו הפסוק בתהלים (פה, ה) "והפר כעס בעמנו", דהיינו הפר כעס "מעמנו". ושתק הרה"ק מווארקי ולא ענה לו מאמנה כי רצח לשם מה יפרש על זה. ענה רבי אברהם משה וביאר לו הכוונה על פי משל מלך שהיה לו בן יחיד שאח אהבת נפש, ובכל פעם שהמלך היה בכעס ידעו כל המשרתים שאם רוצחים להרגיע את המלך מכעסו מבאים לפניו את בנו יחידו, וכשוואה את הבן יחיד שלו הנה מהמת גודל האהבה שיש לו עליו שככת חמתו. כן מבקשים אנחנו מהשי"ת והפר כעס "עמנו" היינו שעמנו שאחחנו הבן יחיד שלך הפיר את הкус שיש לך. ואחחנו נהיה הכל שיישך את הкус שלך. ובקשותינו הוא שיסתכל علينا הקב"ה באופן כזה שאחחנו הנו בינו אהוביו המבטלים ומשכךים את עסנו.

והנה אימירה כגון זה צריך לשמעו אותה היטב (דערעהרן). כי אין זה סתום אימירה בעלמא ופירוש נאה, אלא כאן מונח תמצית האור של אהבת ישראל שהשיג הצדיק הזה. והוא השיג אימירה זו מפני שבער כל כך באהבת ישראל. ועל קוטב זה הלכו כל המחשבות והמעשיות של הצדיקים. והיו הצדיקים שמשם מסרו נפשם עבור כל היהודי, הן לצרכיו הגשמיים והן לצרכיו הרוחניים, ובעובודה זו בערו והתלהבו עד לאחת, כדיוע כמה עובדות וסיפורים בזה. היו הצדיקים שהתלהבו בעניין של לא ידח ממנו נידח ולימדו זכות על הרשות הגדול ביותר, והשתדלו לקרב את הרשות הגדול ביותר ואת היהודי הגרוע ביותר. וכדומה לך היו הרבה דרכים הצדיקים בעניין אהבת ישראל. ועוד יש מקום להאריך הרבה בזה שהרי אהבת ישראל היא פרשה וסוגיא שלימה ואורך, וישמע חכם ויוסף לך.

הקדושה. וכל זמן שלא זיככה את עצמה ולא נפטרה מכל חטאיה ווזמת הגויים, אינה יכולה להגיע לשם. וזאת צריך כל אדם מישראל לקבוע ולהשרות עצמו שהוא קדוש וקדושתו היא נוראה ונשגבת עד מאד. והוא קדוש כל כך שהוא בעצם אין לו השגה בקדושתו, ועל כן יהיה מוכרא להגיא פעם למדרגה הנעלה ביותר.

וכמה מקרים מלאים אשר הנה מעדים על קדושתו של ישראל, וכמאות (ויקרא יט, ב) קדושים תהיו כי קדוש אני, כי עם קדוש אתה לה אלוקיך בר בחר ה' אלוקיך להיות לו עם סגולה מכל העמים אשר על פניהם האדמה (דברים יד, ב). והם דבריהם שצורך לשמעו אותם ולהשים לב אליהם. וכבר כתוב בחותמת הלכבות שאין כל לשון של סגולה וחסיבותו שלא הנית הקב"ה על כלל ישראל. שככל הלשונות של סגולה וכל הלשונות שיכולים לומר על הדבר היקר ביותר אמר הקב"ה על כלל ישראל, כגון אנשי קדוש תהיון לי (שמות כב, ל), עם קדוש סגולה מכל העמים (דברים יד, ב), אהותי רעתך יונתי תמתי (שיר השירים ה, ב) ועוד כהנה וכחנה.

~~~~~

עכ"פ צריך לדעת שיש סוגיא שלימה המכרא אהבת ישראל, והיא סוגיא רחבה ומסכמתה שלימה. וצדיקים נכנסו לעומקה של מסכתא זו ועמדו עליה עד שככל האהבת ישראל קיבל צורה ומהות אחרת. וזה התבטה בכמה אופנים לאין שיעור. וניתן דוגמא לזה מאימורה שנאמרה ע"י אחד מן הצדיקים. - ומוקדם צריך לדעת מהו דרך ההתייחסות שצדיקים להתייחס לאמרות חסידיות שנאמרו מפני הצדיקים. הנה רוב ההמן עם כשבועיים איזה אמרה מתיחשים אליה כל פירוש נחמד ופתגם נאה. אבל מי שמנוח בעבודת ה' וועתק בעניינים נעלים יותר, הנה הוא מפרש ואת באופן אחר ואצלו אין זו סתום אימורה בעלמא אלא שהוא שומע ומשים לבו אל הנקודה הפנימית שכדבר.

והוא מה ששמעתי מהאדמו"ר מאמשינוב זצ"ל, [ואגב אורחא, הנה אמשינוב והחידר של מווארקי היו מהחדרים בחסידות שהניחו דגש גדול מאד על עניין אהבת ישראל והיו מתלהבים בזה ביותר. ובאמת דרך וארכי בזה מקורה ושורשה מלולב, שהרי הרה"ק מווארקי נתחנן בנוירותו אצל הרה"ק רבי דוד מלולב. ושם קנה וייסד את המהלך של מווארקי באהבת ישראל, שהיה דרך יסוד גדול ועיקרי בדרכם ראוויו וחולא ביותר]. שמספר על הרה"ק ר'

ונסימן בעובדא מהבעש"ט, שהבעש"ט ראה פעמייה צדיק שהיה לו בן יחיד שנולד לעת זקנותו והיה אהוב ומחביב אותו מאד מאד, וממש לא הסיח דעתו הרבה ראוויו וחולא ביותר]. שמספר על הרה"ק ר'